

Koncepce rozvoje krajiny

městské části Praha 12 a péče o ni

(Koncepce ochrany přírody a krajiny)

Městská část Praha 12
Úřad městské části
Odbor životního prostředí

Květen 2005
Praha

Obsah:

1. Úvodní část

- 1.1 Úvod
- 1.2 Cíl koncepce
- 1.3 Právní východiska ochrany přírody a krajiny
- 1.4 Vysvětlení některých pojmů a používaných zkratk

2. Informativní část

- 2.1 Popis území
- 2.2 Zvláště chráněná území
- 2.3 Natura 2000
- 2.4 Památné stromy
- 2.5 Přírodní park Modřanská rokle – Cholupice
- 2.6 Územní systém ekologické stability
- 2.7 Vodní toky a nádrže
- 2.8 Lesy (pozemky určené k plnění funkce lesa)
- 2.9 Zemědělský půdní fond

3. Analytická část

- 3.1 Vegetační mapa hl. m. Prahy
- 3.2 Legenda vegetační mapy a převod mapovacích jednotek do kategorií s různým stupněm přírodovědné hodnoty

4. Návrhová část

- 4.1 Regionální přístup při rozhodování o změnách územního plánu
- 4.2 Ochrana přírody a krajiny a územní plán hl. m. Prahy

5. Závěr

6. Přílohy

1. Úvodní část

1.1. Úvod

Ochrana přírody a krajiny je dnes považována za veřejný zájem. Je integrální součástí trvale udržitelného rozvoje a je tématem, které dávno přesáhlo rámec zájmové či poznávací činnosti vyhrazené úzkému okruhu odborníků nebo spolků.

V programovém prohlášení ze dne 21. ledna 1998 se vláda České republiky přihlásila k principu trvale udržitelného rozvoje. Podstatou tohoto principu je takový rozvoj společnosti, který současným a budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich životní potřeby, aniž by přitom došlo k nevratnému poškození přírody nebo ztrátě její rozmanitosti.

Ve smyslu Státní politiky ochrany přírody a krajiny České republiky náleží udržení nebo zvýšení biologické rozmanitosti, příznivé uspořádání vodních poměrů, zachování přirozené úrodnosti půd a v neposlední řadě uspořádání funkčního využití území zajišťující ochranu přírodních a kulturních hodnot naší krajiny mezi hodnoty strategického významu pro lidskou společnost.

V prosinci 2004 byl vládou ČR schválený dokument Strategie udržitelného rozvoje České republiky, ve kterém mezi dílčími cíli, zaměřenými na jednotlivé složky životního prostředí, je vedle jiných uveden cíl v oblasti ochrany biologické a krajinné rozmanitosti v rámci územního plánování podporovat rozvoj přírodní a krajinné infrastruktury včetně posilování retenční schopnosti krajiny a prostřednictvím vhodných opatření aktivně chránit cenné části území. Dalším cílem v oblasti územního plánování je regulovat nepřiměřený růst městských aglomerací a při tvorbě územních plánů obcí dbát na větší podíl městské zeleně a vytvářet klidové zóny.

Jak se uvádí ve Strategickém plánu hlavního města Prahy, je město součástí krajiny a krajina zároveň tvoří součást jedinečné tváře metropole České republiky. Zachování charakteru krajiny je proto jednou z priorit strategického plánu rozvoje Prahy. Rozvoj sídel v okrajových částech města by neměl měnit jejich charakter, ani charakter okolní krajiny a měl by respektovat přírodní podmínky. Jedním ze strategických cílů je dosáhnout harmonie mezi městským a přírodním prostředím, zajistit stabilitu městské a příměstské krajiny, postupně očišťovat území od funkcí s nadměrným negativním dopadem na životní prostředí.

Rada městské části Praha 12 má ve svém programovém prohlášení pro volební období 2002 – 2006 zakotvenu snahu skloubit rozvoj naší městské části s ohleduplností k životnímu prostředí. V souladu s tímto dokumentem uložila rada městské části Praha 12 dne 9. 3. 2004 zpracovat Koncepci rozvoje krajiny městské části Praha 12 a péče o ni.

1.2. Cíl koncepce

Koncepce by měla být praktickou pomůckou pro představitele městské části a úředníky státní správy pro rozhodování o dílčích změnách územního plánu hlavního města Prahy, případně při jeho aktualizaci, nebo pro stanovení podmínek pro výstavbu v rámci projednávání stavebních záměrů. Při zpracování koncepce byly využity informace obsažené ve vegetační mapě hlavního města Prahy, jejíž autor, RNDr. Jiří Vávra, se podílel na zpracování podkladu této koncepce. Cílem této koncepce je vytipovat v Praze 12 přírodovědně hodnotná území, která je třeba chránit před negativními vlivy stavební činnosti. Obsahuje také přehled doporučení, jak podporovat rozvoj přírody a krajiny a vztah obyvatel k přírodním hodnotám Prahy 12.

1.3. Právní východiska ochrany přírody a krajiny

Ústava ČR, ČL. 7 [Ochrana přírody] Stát dbá na šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.

Listina základních práv a svobod, Čl. 35 [Životní prostředí] (1) Každý má právo na příznivé životní prostředí. (2) Každý má právo na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí. (3) Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.

Zákon č. 17/1991 Sb., o životním prostředí v p. z.

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v p. z. (zákon o ochraně přírody a krajiny)

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů v p.z. (lesní zákon)

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů v p.z. (vodní zákon)

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu v p.z. (stavební zákon)

Vyhláška MŽP č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Vyhlášky NVP č. 1/1982 Sb. a č. 5/1988 Sb., kterou se určují chráněné přírodní výtvořy v hlavním městě Praze (pozn. chráněné přírodní výtvořy nahradil zákon o ochraně přírody a krajiny termíny přírodní rezervace nebo přírodní památka)

Vyhláška HMP č. 3/1991 Sb., o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze (pozn. oblast klidu nahradil zákon o ochraně přírody a krajiny termínem přírodní park)

Vyhláška HMP č. 32/1999 Sb., o závazné části územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy v p. z. (územní plán hl. m. Prahy)

Vyhláška HMP č. 26/1999 Sb., o obecně technických požadavcích na výstavbu na území hlavního města Prahy

1.4. Vysvětlení některých pojmů a používaných zkratk

Životní prostředí je vše, co vytváří přirozené podmínky existence organismů včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje. Jeho složkami jsou ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie.

Zvláště chráněné území (ZCHÚ) jsou území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná. Kategorie ZCHÚ: národní park (NP), chráněná krajinná oblast (CHKO), národní přírodní rezervace (NPR), přírodní rezervace (PR), národní přírodní památka (NPP), přírodní památka (PP). ZCHÚ mají ze zákona o ochraně přírody a krajiny padesátimetrové ochranné pásmo, pokud není vyhlášeno jinak.

Natura 2000 je celistvá soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat přírodní stanoviště a stanoviště druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožnit tento stav obnovit. Na území České republiky je Natura 2000 tvořena ptačími oblastmi a evropsky významnými lokalitami.

Územní systém ekologické stability (ÚSES) je vzájemně propojený soubor přirozených i pozmeněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Podle

biogeografického významu se rozlišuje místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability. Skladebné části ÚSES jsou biocentra, biokoridory a interakční prvky.

Významný krajinný prvek (VKP) je ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. V zákoně o ochraně přírody a krajiny jsou jmenované VKP: lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy (tj. tzv. VKP ze zákona) nebo jsou registrované VKP podle § 6 zákona o ochraně přírody a krajiny, např. stepní trávník, mokřad, trvalé travní plochy a jiné).

Krajina je část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky.

Krajinný ráz je přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa nebo oblasti.

Ekosystém je funkční soustava živých a neživých složek životního prostředí, jež jsou vzájemně propojeny výměnou látek, tokem energie a předáváním informací a které se vzájemně ovlivňují a vyvíjejí v určitém prostoru a čase.

Ekologická stabilita je schopnost ekosystému vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce.

Biotop je stanoviště s charakteristickým souborem abiotických a biotických podmínek, které vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva.

Genofond v ekologickém smyslu znamená soubor všech živých organismů v určité oblasti.

Sukcese je vývoj rostlinného a živočišného společenstva od strukturně jednoduchého po složitě (s větším počtem druhů a vzájemných vztahů).

Biologická rozmanitost (biodiverzita) je variabilita všech žijících druhů a rozmanitost ekosystémů.

Syntaxon z hlediska vegetačního je součástí syntaxonomického systému umožňujícího klasifikaci vegetace na základě druhového složení porostů a stanovištních podmínek. Názvy syntaxonů se tvoří z názvu druhů, které se významným způsobem podílejí na složení společenstva. Hierarchická struktura sestává ze syntaxonů hlavního ranku - třída, řád, svaz, asociace a syntaxonů vedlejšího ranku - podtřída, podřád, podsvaz, subasociace, varianta, subvarianta.

2. Informativní část

2.1. Popis území

Městská část Praha 12 leží na pravobřežní straně Vltavy, v jižní okrajové části města. Západní hranici tvoří Vltava, ze severu navazuje na městskou část Praha 4, kde hranici mezi těmito dvěma městskými částmi tvoří Zátíšský potok doprovázený z části údolní nivou a lesními porosty. Na východě navazuje zastavěnou částí na sousední městské části Praha 4 a Praha – Libuš. Hranici s Písnicí tvoří lesní porost Modřanské rokle a zemědělsky obdělávaná krajina. Z jihu a jihozápadu je Praha 12 ohraničena komořansko – točenským komplexem lesních porostů. Celé území je geomorfologicky rozčleněno několika hlubokými zářezy tvořícími údolí až rokle, které vytvořily malé vodní toky: již zmíněny Zátíšský potok a dále potoky Lhotecký, Libušský, Cholupický a Komořanský, které mají řadu bezejmenných přítoků.

Území městské části se nachází v nadmořských výškách mezi cca 190 m n. m. u Vltavy a 387 m n. m. na vrchu Čihadlo v Točné.

Celková rozloha území je 2332 ha.

2.2. Zvláště chráněná území v městské části Praha 12 (ZCHÚ)

Na území městské části Praha 12 se nacházejí celkem čtyři ZCHÚ - tři přírodní památky (PP) a jedna přírodní rezervace (PR).

Přehled ZCHÚ:

Přírodní rezervace Šance

výměra: 116,81 ha

vyhlášeno: 28. 1. 1982 vyhl. NVP č. 1/82 Sb.

katastrální území: Točná, Zbraslav

lokalizace: území tvoří pravý svah hluboce zaříznutého údolí dolního toku Břežanského potoka jižně obce Točná

důvod vyhlášení: zachovalé doubravy několika přirozených typů na mělkém podloží se skalními výchozy a vytvořenou skalní stepí

Přírodní památka Modřanská rokle

výměra: 124,88 ha

vyhlášeno: 4. 7. 1988 vyhl. NVP č. 5/ 88 Sb.

katastrální území: Modřany, Cholupice, Libuš

lokalizace: údolí Libušského a Písnického potoka

důvod vyhlášení: ochrana krajinného celku tvořeného zalesněným skalnatým zářezem potoka s geologickými odkryvy

Přírodní památka Cholupická bažantnice

výměra: 13,78 ha

vyhlášeno: 28. 1. 1982 vyhl. NVP č. 1/82 Sb.

katastrální území: Cholupice

lokalizace: lesní komplex na jihovýchod Cholupic

důvod vyhlášení: zachování přirozené skladby lesních porostů

Přírodní památka V Hrobech

výměra: 1,31 ha

vyhlášeno: 4. 7. 1988 vyhl. NVP č. 5/88 Sb.

katastrální území: Kamýk

lokalizace: stráž v horní části jižní větve údolí Lhoteckého potoka při jihovýchodním okraji lesoparku Kamýk

důvod vyhlášení: bývalá pastvina na svahu s výskytem některých teplomilných rostlin a drobných živočichů.

Pro ZCHÚ, s výjimkou PP V Hrobech, byly v roce 2000 schváleny plány péče zpracované v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhláškou a jsou platné na desetileté období. Zpracování plánů péče zadává a schvaluje Magistrát hl. m. Prahy.

Správu ZCHÚ Modřanská rokle zajišťuje Magistrát hl. m. Prahy, který spravuje i PP V Hrobech. PR Šance a PP Cholupická bažantnice, které tvoří lesní porosty, spravuje s.p. Lesy ČR, Lesní závod Konopiště.

Ve ZCHÚ platí základní ochranné podmínky uvedené v zákoně o ochraně přírody a krajiny nebo bližší ochranné podmínky, které jsou uvedeny v příslušné vyhlášce, kterou jsou ZCHÚ vyhlášena.

Pokud ZCHÚ nemají vyhlášené ochranné pásmo, je jím ze zákona o ochraně přírody a krajiny území padesát metrů od hranice ZCHÚ. Pokud ho mají vyhlášené, je uvedené v příslušné vyhlášce, kterou se ZCHÚ vyhláší. Ke stavební činnosti, terénním úpravám a vodohospodářským úpravám, k použití chemických prostředků, změnám kultury pozemku, ke způsobu hospodaření v lesích v ochranných pásmech je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody, stejně jako v území zvláště chráněném.

ZCHÚ (přírodní památky a přírodní rezervace) jsou v terénu označena cedulí s malým státním znakem ČR a nápisem kategorie zvláště chráněného území a pruhovým značením na hraničních sloupcích nebo hraničních stromech (dva červené pruhy o šířce 5 cm s mezerou 5 cm, horní pruh probíhá podél celého obvodu sloupku nebo stromu a dolní pruh pouze v části obvodu, který je vně ZCHÚ. Značení zajišťuje Magistrát hl. m. Prahy.

2.3. Natura 2000

Na území městské části Praha 12 zasahuje v jižní části evropsky významná lokalita **Břežanské údolí** (kód lokality CZ0213779). Celková rozloha lokality je 496,53 ha. Jedná se o zalesněné sevřené údolí na dolním toku Břežanského potoka, kde se nachází enkláva přirozených porostů teplomilných doubrav a stepi v blízkosti městského celku.

Návrh evropsky významných lokalit, včetně výše uvedené, byl schválen vládou ČR 22. 12. 2004. Orgánem ochrany přírody k zajištění územní ochrany této lokality je Úřad Středočeského kraje.

2.4. Památné stromy v MČ Praha 12

Jako památné stromy jsou vyhlášovány mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí. Pokud není vyhlášeno jinak, má památný strom ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. V tomto pásmu není dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, například výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace.

Památné stromy vyhláší Magistrát hl. m. Prahy, zajišťuje jejich vyznačení v terénu a údržbu.

Na území Prahy 12 bylo Magistrátem hl. m. Prahy vyhlášeno celkem sedm památných stromů. V terénu jsou označeny cedulí s malým státním znakem ČR.

Přehled památných stromů:

Dub letní (*Quercus robur*), Točná, č. parc. 845, rozhraní lesa a pole severozápadně od samoty Nouzov

Dub letní (*Quercus robur*) **2ks**, Točná, č. parc. 409, ulice K výboru při výjezdu z obce Točná na Dolní Břežany

Lípa srdčitá (*Tilia cordata*), Komořany, č. parc. 687/1, zahrada při domu čp. 2125/8 v ulici Na Šabatce

Dub letní (*Quercus robur*) **2ks**, Cholupice, č. parc. 342, JZ hranice Cholupické bažantnice

Dub letní (*Quercus robur*), Modřany, č. parc. 4400/565, při křižovatce ulic Čs. exilu a Generála Šišky

Oznámení MHMP OŽP o záměru vyhlášení:

Dub letní (*Quercus robur*), Kamýk, č. parc. 1858/1, na hranici lesa Kamýk u lokality V Hrobech

Dub letní (*Quercus robur*), Točná, č. parc. 890, ve výběžku lesa severně od samoty Nouzov

Na MHMP OŽP jsou podané podněty na vyhlášení dalších stromů na našem území: např. jilm v lokalitě Šabatka zmiňovaný níže.

2.5. Přírodní park Modřanská rokle – Cholupice

Přírodní park Modřanská rokle - Cholupice vyhlášený vyhláškou HMP č. 3/1991 Sb. jako oblast klidu v hlavním městě Praze (zákon o ochraně přírody a krajiny přejmenoval oblasti klidu na přírodní parky) má rozlohu cca 890 ha. Nachází se v katastrálních územích Modřany (okolí Modřanské rokle), Cholupice a Točná, rozkládá se i v k.ú. Libuš a Písnice. Náleží do něho i zastavěné části Točné a Cholupice (resp. Písnice a Libuše).

Hranice přírodního parku Modřanská rokle – Cholupice: Severní hranice území začíná v údolí Libušského potoka při křižovatce komunikací Generála Šišky a Čs. exilu. Pokračuje podél komunikace Generála Šišky a podél silnice Modřany - Libuš vede až k intravilánu obce Libuš, kde se za hřištěm stáčí k jihu. Po dosažení komunikace Hoštická pokračuje podél ní až do lokality V rybníčkách, kde se stáčí opět k jihu a navazuje na hranici hl. m. Prahy. Po této hranici vede až k silnici Točná - Komořany, pokračuje po ní k silnici od Zbraslavi na Komořany a stáčí se podél západního okraje chatové kolonie. Odtud sleduje západní okraj lesa, včetně rokle Na srážce, po severozápadním kraji lesa se napojuje na komunikaci Čs. exilu a pokračuje východním směrem až k lesu, kde sleduje hranici Modřanské rokle na západ až k Libušskému potoku, viz mapa. Hranice přírodního parku v terénu nejsou vyznačeny. Podle vyhlášky č. 3/1991 Sb. HMP přísluší vyznačení hranic městské části ve spolupráci s odbornými orgány státní ochrany přírody.

Posláním přírodního parku je zachovat a chránit vymezené části území pro jejich přírodovědné, krajinné a estetické hodnoty, umožnit jejich využití k rekreaci i poučení a celkově přispět ke zlepšení prostředí města. Přírodní parky představují specifickou ochranu zachovalé přírodní krajiny ve městě, jsou vyhlášovány z důvodu ochrany krajinného rázu.

Stavební činnost v přírodním parku je omezená, lze provádět výstavbu objektů pouze na místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací. Tato dokumentace musí vycházet ze specifických podmínek území.

2.6. Územní systém ekologické stability

Územní systém ekologické stability (ÚSES) je soustava přírodních nebo přírodě blízkých ekosystémů (společenstev), které udržují přírodní rovnováhu. Je zdrojem pro přirozenou obnovu přírodního prostředí. Plochy ÚSES mohou být využívány pouze jako plochy zeleně a vodní plochy. Umísťování staveb je omezeno jen na příčné přechody inženýrských a dopravních staveb.

Cílem ÚSES je:

- uchování a podpora přirozeného genofondu krajiny

- stabilizace ekologicky málo stabilních částí krajiny
- podpora výskytu, a migrace volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

ÚSES se funkčně člení na biocentra, biokoridory, interakční prvky.

Biocentrum je biotop nebo soubor biotopů, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného nebo pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému.

Biokoridor je území, v kterém není rozhodující trvalá dlouhodobá existence organismů, ale umožňuje jejich migraci mezi biocentry, a tím z oddělených biocenter vytváří síť.

Interakční prvek je nepostradatelná součást přírody. Svoji velikostí a stavem ekologických podmínek doplňuje dílčím, ale zásadním způsobem, životní prostředí organismů.

Z hlediska biogeografického se rozlišuje nadregionální, regionální a lokální ÚSES.

ÚSES je zapracován do územního plánu hl. m. Prahy, výkres č. 19.

Na území městské části jsou prvky ÚSES, viz přehled v tabulce. Mezi prvky ÚSES se vyskytují na území MČ vlivem lidské činnosti i nefunkční biocentra a biokoridory. Většinou bude možné chybějící části ÚSES (nefunkční) doplnit vhodnou revitalizací území. V některých případech to není možné, neboť stav neumožňuje provedení příslušných opatření, např. nevhodné úpravy koryt vodních toků, narušení dopravní infrastrukturou, hustá zástavba apod.

Při zpracování územního plánu hl. m. Prahy se nezařadil do systému ekologické stability poměrně významný lesní porost Kamýk, který by se měl při případné aktualizaci územního plánu začlenit do systému jako lokální biocentrum. Rovněž do lokálního biocentra (L1/141) by bylo žádoucí začlenit celou údolní nivu podél Zátíšského potoka a celý Zátíšský les.

Přehled ÚSES v MČ Praha 12

ÚSES	nadregionální	regionální	lokální
Biocentra	----	Modřanská rokle R1/18; komořansko -točenské polesí R1/19	Cholupická bažantnice L1/139; Zátíšský les L1/141; Vltava a údolní niva při jihozápadní hranici MČ u Vltavy L1/146; údolní niva nad soutokem Vltavy a Berounky L1/147; údolní niva Vltavy U kina L2/148; údolní niva Vltavy Mezi vodami L1/149
Biokoridory	Vltava a přilehlá údolní niva N4/4	od Modřanské rokle směr Libuš R4/42; od Modřanské rokle směr komořansko-točenské polesí R3/44	podél Zátíšského potoka L3/270 a L4/270; od Zátíšského lesa přes Kamýk k Modřanské rokli L3/271 a L4/271; podél Cholupického potoka L3/272; od Vltavy ke komořansko - točenskému polesí poblíž hranice se Zbraslaví L3/273; od komořansko -točenského polesí k Cholupické bažantnici L4/274; od Cholupické bažantnice k Modřanské rokli L4/275; od Cholupické bažantnice směr

			Písnice L3/276 a L4/276
Interakční prvky	----	----	V Hrobech I5/374; Píšovický les I5/375; remízky v polích Točná - Cholupice I5/369; park u Komořanského zámku I5/371; podél Vrtilky I6/422; od Hrazanské směr Dolní Břežany I6/368; od ZCHÚ V Hrobech směr Novodvorská I6/373

vysvětlivky: **N4** nadregionální biokoridor nefunkční, **R1** regionální biocentrum funkční, **R3** regionální biokoridor funkční, **R4** regionální biokoridor nefunkční, **L1** lokální biocentrum funkční, **L2** lokální biocentrum nefunkční, **L3** lokální biokoridor funkční, **L4** lokální biokoridor nefunkční, **I5** interakční prvek funkční, **I6** interakční prvek nefunkční

zdroj: ÚP hl.m. Prahy, výkres č. 19

2.7. Vodní toky a nádrže

Vodní tok **Vltava**, který protéká západní hranicí městské části (ř. km 61,3 – 66,8), spravuje Povodí Vltavy s. p., Závod Dolní Vltava. Řeka vtéká na území hlavního města úzkým hlubokým údolím, které se v oblasti soutoku Vltavy a Berounky rozšiřuje. V Komořanech a Modřanech se při Vltavě nacházejí tzv. vltavské tůně, které měly původně význam při povodních, ale v současné době jsou natolik „zpfirodněnělá“ vodní díla, že jejich ekologický význam je nesrovnatelně vyšší než jejich původní vodohospodářský.

Do Vltavy ústí pět malých vodních toků, které spolu s dalšími bezejmennými přítoky, často sezónního charakteru, vytvářejí síť, kterou je odváděna povrchová voda z našeho území do Vltavy.

Malé vodní toky:

název	Přítoky levý L pravý P km soutoku	číslo hydrologického povodí	správce toku	celková délka toku v km
Komořanský		1-09-04-013	MHMP	1,80
Bezejmenný přítok	Přítok L		MHMP	0,28
Cholupický		1-12-01-002	MHMP	3,50
Bezejmenný přítok	Přítok P	1-09-04-013	MHMP	0,40
Libušský		1-12-01-002	MHMP	5,50
Bezejmenný přítok	Přítok L/4,5		MHMP	0,90
Písnický	L/5,0	1-12-01-002	MHMP	3,50
Cholupický přítok	Přítok L/0,9	1-12-01-002	MHMP	1,80
Lhotecký		1-12-01-003	MHMP	4,00
Zátišský		1-12-01-005	MHMP	3,00
Bezejmenný přítok	Přítok L/2,4		MHMP	0,20
Dvorecký		1-12-01-005	MHMP	0,15

zdroj: MHMP

Vodní nádrže:

místní název/ulice (nám.)	katastrální území	č. parc.	výměra m ²	vlastník/správce
Kálek/Podchýšská	Cholupice	325/1	2610	Městská část Praha 12, Písková 25, Praha - Modřany
Kozí/K Dýmači	Cholupice	375	3896	Arcibiskupství pražské, Hradčanské nám. 56/16, Praha - Hradčany
bezejmenný/ Podchýšská (v areálu Agrofarmy)	Cholupice	378	1145	JZD „1.MÁJ“, Zvole U Prahy, Vrané nad Vltavou
bezejmenný/ Pod remízem (u zahrádkářské osady)	Cholupice	483/2	961	Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Kodaňská 1441/46, Praha - Vršovice
Kosiňák/ Hrazanská	Točná	921	5331	nezjištěn
bezejmenný/ Ant. Pecáka	Točná	Bez č. parc.	nezjištěna	nezjištěn/ Městská část Praha 12, Písková 25, Praha - Modřany
Farský rybník/ U Domu služeb (u sídla Českého rybářského svazu)	Modřany	77	717	Hlavní město Praha, Mariánské nám. 2, Praha - Staré město Městská část Praha 12, Písková 25, Praha - Modřany

zdroj: IS KN

Jedná se o umělé vodní nádrže, z nichž většina má přírodovědný a krajinářský význam. Povinnost je udržovat přísluší podle zákona o vodách jejich vlastníkům.

Na malých vodních tocích jsou retenční nádrže, jejich správa náleží správcům toků, na kterých jsou vybudované. Jedná se o stavby, které mají význam hlavně vodohospodářský.

2.8. Lesy (pozemky určené k plnění funkce lesa)

Na území městské části Praha 12 se nachází velký komplex komořansko – točenských lesů a dále fragmenty lesních pozemků mezi zástavbou (Zátišský les, Píšovický les, Kamýk). Jsou to lesy státní spravované státním podnikem Lesy České republiky, Lesní závod Konopiště, a lesy obecní, ve kterých vlastník - hlavní město Praha, zastoupené odborem městské zeleně Magistrátu hl. m. Prahy, hospodaří prostřednictvím organizace Lesy hl. m. Prahy. Malá část lesních pozemků v naší MČ je v soukromém vlastnictví (např. část lesa v Kamýku).

Všechny lesy na území hl. m. Prahy jsou tzv. lesy zvláštního určení – veřejný zájem na plnění mimoprodukčních funkcí lesa je nadřazen funkcím produkčním. Část lesů je součástí zvláště chráněných území. Podle lesního zákona mají pozemky určené k plnění funkce lesa ochranné pásmo 50 m od jejich hranice.

Problémem pražských lesů z hlediska stavu porostů je především nevhodné druhové složení, nevyrovnaná věková struktura, špatný zdravotní stav, rekreační a civilizační tlak (zástavba až

k okrajům lesa, vandalismus, černé skládky, silný odpor laické veřejnosti proti jakýmkoli obnovním zásahům).

Lesy na našem území, zejména ty, které se nacházejí v blízkosti sídlišť, využívají obyvatelé hojně ke krátkodobé rekreaci. Neukázněnost návštěvníků způsobuje problémy v jejich čistotě (odhazování odpadků a již výše uvedený vandalismus). Tyto lesy nejsou dostatečně vybaveny pro tlak návštěvníků, chybí odpadkové koše, lavičky a jiné vybavení pro trávení volného času a sportovní vyžití ve volné přírodě (např. zařízení typu tělocvična v přírodě). Bylo by žádoucí zajistit pravidelný úklid lesních pozemků, nikoli nárazový, jak je v současné době řešen.

Pokud se týče hospodaření v lesích, pokračuje započatý trend v hospodaření – přeměna smrkových, borových a akátových monokultur na porosty smíšené s dřevinnou skladbou blížící se původnímu přirozenému složení porostů.

2.9. Zemědělský půdní fond

Na území MČ Praha 12 převažují hnědé půdy ve III. a IV. třídě ochrany zemědělských půd (ZP), jedná se o půdy, které z hlediska kvality (průměrné až podprůměrné) lze zastavět. Část ploch je v V. třídě ochrany ZP (mělké nebo kamenité hnědé půdy, glejové těžké zamokřené půdy). Kvalitní zemědělské půdy se nacházejí mezi Cholupicemi a Točnou (I. třída ochrany ZP – hnědozem), v těchto místech dojde k rozsáhlému záboru pro silniční okruh. Při Vltavě jsou v některých místech nivní půdy.

Část ploch ZP již není obdělávána a dochází k jejich postupné ruderalizaci. V oblasti Cholupic a Točné je většina zemědělské půdy obhospodařována. V případě rozšíření zástavby v této oblasti je třeba postupovat podle platného územního plánu, který kvalitu ZP zohledňuje. V případě změn územního plánu je třeba brát v úvahu jak kvalitu ZP i organizaci zemědělského půdního fondu, tj. zajistit, aby nevznikaly plochy těžko přístupné nebo nebyly ponechány plochy vzdálené od ostatních obdělávaných pozemků tak, že jejich obhospodařování se stane nerentabilní.

3. Analytická část

3.1. Vegetační mapa hl. m. Prahy

Podklad pro rozhodování o změnách územního plánu s ohledem na přírodní hodnoty v městské části se opírá o stávající vegetační mapu Prahy, aktualizovanou v roce 2003. Tato vegetační mapa vznikla na podnět Magistrátu hlavního města Prahy (MHMP) a některých městských částí a je udržována v aktuální podobě MHMP.

Podkladem vegetační mapy je ortofotomapa zobrazující v komprimované podobě charakter povrchů a jednotlivých objektů. Nad touto základní vrstvou jsou dostupné další vrstvy - hranice městských částí, hranice katastrálních území, názvy ulic a městských částí, názvy a hranice zvláště chráněných území a přírodních parků, hranice dalších přírodovědecky cenných území navržených k dodatečné ochraně, případně již registrovaných významných krajinných prvků ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny.

Základní informační vrstvou je vlastní vegetační mapa, která vznikla s použitím leteckých spektrozónálních snímků primárního měřítka 1 : 10 000. Tyto snímky byly interpretovány z hlediska charakteru a zdravotního stavu vegetace speciální optickou technikou. Charakter vegetace byl hodnocen na základě její syntaxonomické příslušnosti, tedy příslušnosti k rostlinným svazům. Aby bylo možno posuzované plochy mapovat celoplošně bez mezer,

bylo nutno vytvořit i další mapovací jednotky, kde povrch nemá charakter porostu syntaxonomicky hodnotitelného. Jde o povrchy ovlivněné lidskou činností s vegetací sporadickou nebo zcela bez vegetace, manipulační plochy, stavební areály, průmyslové a obytné objekty, dopravní stavby, vodní plochy apod.

Zdravotní stav porostů především charakteru lesa byl hodnocen podle zastoupení poškozených jedinců dřevin. Každý poškozený jedinec je na ploše porostu vyjádřen tečkou. Tato informace by měla být popudem pro lesní hospodáře k ozdravnému zásahu v lesním porostu. Druhové složení lesních porostů je vyjádřeno písmennými symboly dominujících druhů.

Legenda vegetační mapy sestává z 66 mapovacích jednotek. Tyto jednotky jsou zobrazeny graficky v odlišných barvách, případně v kombinaci se šrafou. Barvy jsou doplněny číslem položky mapovací jednotky 1 až 66. Toto členění umožňuje hodnocení vegetace na dostatečné odborné úrovni, rozlišení všech typů porostů v duchu moderní syntaxonomické vědy. Praktické použití mapy laikem je problematické, protože vyžaduje znalost přírodovědecké hodnoty jednotlivých typů porostů.

Vegetační mapa hodnotí povrchy z hlediska charakteru vegetace. Pro potřeby této koncepce byla vypracována tabulka převodu jednotlivých typů vegetace do pěti kategorií podle přírodní kvality jednotlivých typů povrchů. Pro koncepční rozhodování o změnách územního plánu bylo území městské části Praha 12 rozděleno do deseti celků charakterizovaných zastoupením zástavby rodinných domků, sídlišť, výrobních provozů, skladů, polí, lesních a nelesních porostů a přítomností cenných, v některých případech zákonem chráněných přírodních enkláv. V těchto celcích je stručně uvedeno doporučení pro další vývoj území respektující ochranu přírodního prostředí.

Předkládaná metodická pomůcka je první částí metodiky. Mělo by následovat zpracování v ní obsažených dat v digitální mapové podobě, která by uživatelům umožnila operativní využívání informací obsažených ve zmíněné vegetační mapě. Informace uvedené v této metodické pomůcce by tvořily speciální vrstvu nad vegetační a katastrální mapou, což by usnadnilo a zpřesnilo rozhodování úředníků.

3.2. Legenda vegetační mapy a převod mapovacích jednotek do kategorií s různým stupněm přírodovědné hodnoty

Jak bylo uvedeno výše, legenda vegetační mapy (VMP) sestává z 66 mapovacích jednotek. Ty jsou uvedeny ve druhém sloupci (Popis mapovací jednotky) následující tabulky. Prvý sloupec (Položka) udává orientační číslo mapovací jednotky uváděné také v mapách. Ve sloupci Kategorie je uvedeno číslo kategorie, ve kterou jsou mapovací jednotky převedeny pro praktickou potřebu pracovníků úřadu městské části. Tyto kategorie lze charakterizovat takto:

Kategorie 1 - typy povrchů s vegetací nejvyšší přírodovědecké hodnoty, mnohdy zcela unikátní v podmínkách pražského regionu, které je nutno bezpodmínečně chránit. Veškeré rušivé lidské aktivity je nutno směřovat mimo tyto porosty a v případě, že porosty nejsou současnou legislativou chráněny, je nutno přijmout opatření pro jejich dodatečnou ochranu.

Kategorie 2 - typy povrchů vysoké přírodovědecké hodnoty, které jsou hojněji zastoupeny v rámci v pražském regionu. Jde o přirozená či polopřirozená přírodní stanoviště zasluhující ochranu. Jejich další existence se někdy neobejde bez nápravných pěstebních opatření. Rušivá lidská činnost musí být směřována mimo tyto porosty.

Kategorie 3 - typy povrchů přírodě blízkých s převahou zeleně silně pozměněné lidskou činností. Význam těchto povrchů je jako výplň mezi vysoce kvalitními přírodními enklávami v územním systému ekologické stability.

Kategorie 4 - typy povrchů silně pozměněných lidskou činností se zbytky zeleně většinou kulturní antropické povahy.

Kategorie 5 - silně lidskou činností ovlivněné typy povrchů prakticky bez zeleně nebo s ostrůvky zeleně ruderalní povahy.

<i>Položka</i>	<i>Popis mapovací jednotky</i>	<i>Kategorie</i>
1	Plochy nepokryté vegetací - silnice, hřiště, manipulační plochy	5
2	Izolované stavby, objekty ap. obklopené souvislou vegetací	5
3	Intravilán s minimální účastí zeleně	5
4	Skalní výchozy, lomové stěny, těžebny písku	5*
5	Kamenná moře, lomové odvaly	5**
6	Vodní plochy	5***
7	Pole - zemědělsky využívané plochy i plochy v současnosti ležící ladem, zahrádnictví	4
8	Zahrady - zástavby rodinných domků se zahrádkami, hřbitovy, zahrádkářské kolonie	4
9	Sady - intenzivní i extenzivní	3 - 4+
10	Parkové výsadby - intenzivně obhospodařované kompaktní výsadby okrasných dřevin v kombinaci s pravidelně kosenými kulturními trávníky	4
11	Kulturní trávníky - několikrát v sezóně sečené trávníky v husté zástavbě, s hojnou účastí dvouděložných rostlin, bez významné účasti vysázených stromů či křovin	4
12	Sídlištní zeleň - zeleň typická pro volná prostranství v sídlištní zástavbě sestávající z rozvolněných výsadeb dřevin buď na plochách kulturních trávníků nebo na volných plochách bez osevu	4
13	Druhotné lesní porosty a umělé lesní výsadby listnaté - porosty dřevin významně pozměněného druhového složení včetně spontánních náletů dřevin na neudržovaných plochách	3
14	Druhotné lesní porosty a umělé lesní výsadby jehličnaté	3
15	Androsacion vandellii Br.-Bl in Braun-Blanquet et Jenny 1926 - druhově chudá společenstva skalních štěrbin silikátových skalních substrátů	1
16	Lemnion minoris Tüxen 1955 - společenstva okřehkovitých rostlin ve stojatých a mírně tekoucích vodách, s trvalejším výskytem ve vodách obohacovaných dusíkem	3
17	Hydrocharition Rübel 1933 - společenstva plovoucích rostlin eurosibiřské oblasti	2 - 3
18	Phragmition communis Koch 1926 - sladkovodní společenstva rákosin stojatých vod	3
19	Phalaridion arundinaceae Kopecký 1961 - říční rákosiny na recentních náplavech vodních toků se silně kolísající vodní hladinou	3
20	Sparganio-Glycerion fluitantis Br.-Bl. et Sissingh in Boer 1942 - pobřežní porosty malých vodních toků	2 - 3
21	Caricion rostratae Balátová-Tuláčková 1963 - společenstva vysokých ostřic v okolí pramenišť, v eulitorálu, v příkopech s průsakem vod nebo v	1

<i>Položka</i>	<i>Popis mapovací jednotky</i>	<i>Kategorie</i>
	pramenných mísách	
22	Caricion gracilis Neuhausl 1959 em. Balátová-Tuláčková 1963 - společenstva vysokých ostřic při pobřeží stojatých vod, zejména v aluviích řek	2 - 3
23	Arrhenatherion Koch 1926 - mezofilní louky nížin až podhorského stupně	3
24	Alopecurion pratensis Passarge 1964 - vlhké až čerstvě vlhké louky vázané na krátkodobě zaplavované nebo podmáčené polohy nížinného až podhorského stupně	3
25	Calthenion (Tüxen 1951) Balátová-Tuláčková 1978 - jedno až dvousečné louky střídavě mokrých stanovišť, půdní vlhkost zpravidla nepodléhá velkým výkyvům	2
26	Filipendulion (Lohmeyer in Oberdorfer et al 1967) Balátová-Tuláčková 1978 - nepravidelně kosená vysokobylinná společenstva, nejčastěji s dominujícím tužebníkem Filipendula ulmaria	2
27	Molinion Koch 1926 - nehnojené louky střídavě vlhkých stanovišť vlivem silně kolísající hladiny podzemní vody	1
28	Euphorbio-Callunion Schubert 1960 - druhově bohatá vřesovištní společenstva mělkých skalních půd na minerálně silnějším silikátových horninách	1
29	Hyperico perforati-Scleranthion perennis Moravec 1967 - travinobylinná společenstva mělkých chudých silikátových skalních podkladů	1
30	Alyso-Festucion pallentis Moravec in Holub et al. 1967 - pionýrská skalní společenstva jižních svahů na silikátových substrátech	1
31	Helianthemo cani-Festucion pallentis Kolbek 1983 - druhově bohatá bylinná společenstva jižních svahů na vápnatých substrátech	1
32	Seslerio-Festucion pallentis Klika 1931 corr. Zólyomi 1966 - druhově bohatá společenstva severních svahů na karbonátových nebo ultrabazických substrátech	1
33	Festucion valesiaca Klika 1931 - druhově bohatá xerothermní a semixerothermní bylinná společenstva	1
34	Koelerio-Phleion phleoidis Korneck 1974 - bylinná společenstva silikátových, minerálně chudších půd v oblastech subatlantského až subkontinentálního klimatu	1
35	Bromion erecti Koch 1926 - druhově bohatá bylinná společenstva hlubších minerálně silných půd teplých oblastí	2
36	Geranion sanguinei Tüxen in Th. Müller 1961 - druhově bohaté lemy teplomilných lesů na mělkých půdách	1
37	Salicion triandrae Th. Müller et Görs 1958 - vrbové křoviny na březích často zaplavovaných rychle proudících toků	3
38	Salicion albae (Oberdorfer 1953) Th. Müller et Görs 1958 - společenstva stromovitých vrb a topolů osidlujících nejvlhčí místa údolních niv při velkých řekách	2
39	Alnion glutinosae Malcuit 1929 - bažinné olšiny na rašelinných půdách typu fen	1
40	Alnion incanae Pawlowski in Pawlowski, Sokolowski et Walisch 1928 - lužní lesy představující primární vegetaci zaplavovaných a podmáčených poloh	2
41	Carpinion Issler 1931 em. Mayer 1937 - květnaté mezofilní, místy až slabě	2

<i>Položka</i>	<i>Popis mapovací jednotky</i>	<i>Kategorie</i>
	hygrofilní dubohabrové a dubolipové háje představující primární, většinou klimaxovou vegetaci nížinného a pahorkatinného stupně	
42	Tilio-Acerion Klika 1955 - suťové a roklinaté listnaté lesy představující primární, většinou blokovaná sukcesní stadia	1
43	Quercion pubescenti-petraeae Br.-Bl. 1931 - šípákové doubravy a subxerofilní teplomilné doubravy tvořící klimaxovou vegetaci hlubších, většinou vápnatých půd nebo subklimaxovou vegetaci mělkých skalních půd od středně bohatých silikátových hornin po vápence	1
44	Berberidion Br.-Bl. 1950 - sekundární křoviny a keřové lesní pláště v polohách lesů řádu Fagetalia sylvaticae	3
45	Prunion spinosae Soó 1951 - primární i sekundární křoviny a keřové lesní pláště teplých oblastí, často na kontaktu s lesy řádu Quercetalia pubescentis nebo jako jejich náhradní společenstva	1
46	Genisto germanicae-Quercion Neuhauslová-Novotná 1967 - acidofilní doubravy, březové a borové doubravy střední Evropy představující klimaxovou lesní vegetaci kyselých silikátových a křemitých půd	2
47	Genisto germanicae-Quercion, asociace Molinio arundinaceae-Quercetum Neuhausl et Neuhauslová-Novotná 1967 - bezkolencová doubrava, vzácná a ohrožená ve svém výskytu převodem na jiné lesní kultury	1
48	Genisto germanicae-Quercion, asociace Calluno-Quercetum Schlüter 1959 - vřesová doubrava na silikátových nebo křemenných těžce zvětrávajících minerálně velmi chudých horninách	2
49	Chelidonio-Robinion Hadač et Sofron 1980 - společenstva akátových porostů na těžších, minerálně bohatých a dostatečně vlhkých půdách	3
50	Balloto nigrae-Robinion Hadač et Sofron 1980 - společenstva akátových porostů na písčitéch, minerálně chudších suchých půdách	3
51	Epilobion angustifolii Soó 1933 em. Tüxen 1950 - bylinná společenstva pasek a holin na oligotrofních půdách ve společenstvech třídy Quercetea robori-petraeae a svazu Luzulo-Fagion	3
52	Sambuco-Salicion capreae Tüxen et Neumann in Tüxen 1950 - křovinná společenstva pasek, lesních lemů a ruderalizovaných stanovišť, po demolcích i v sídlech	3
53	Bidention tripartiti Nordhagen 1940 - přirozená až ruderální nitrofilní společenstva obnažených půd stojatých vod v nížinách a pahorkatinách	3
54	Malvion neglectae Hejný 1978 - druhotná nitrofilní společenstva nízkých terofyt na organominerálních půdách obohacovaná splaškovými nebo močůvkovými vodami v okolí venkovských sídel	4
55	Sisymbriion officinalis Tüxen, Lohmeyer et Preissing in Tüxen 1950 em. Hejný et al. 1979 - druhotná nitrofilní společenstva vysokých terofyt převážně na sypkých minerálních půdách	4
56	Onopordion acanthii Br.-Bl. 1926 - archeofytní dvou až víceletá ruderální společenstva kypřených stanovišť a rumišť převážně venkovských sídel	4++
57	Dauco-Melilotion Görs 1966 - ruderální společenstva převážně dvouletých bylin na osluněných přirozených i antropogenních stanovištích na skeletovitých půdách	4
58	Convolvulion sepium Tüxen 1947 - přirozená i antropicky ovlivňovaná lemová společenstva zaplavovaného pobřeží řek a potoků, vzácněji stojatých vod, často v kontaktu s rákosinami	1, 2+++

<i>Položka</i>	<i>Popis mapovací jednotky</i>	<i>Kategorie</i>
59	Galio-Alliarion Lohmeyer et Oberdorfer in Oberdorfer et al. 1967 - lemová stínomilná a vlhkomilná společenstva převážně dvouletých nitrofilních bylin na antropicky ovlivňovaných stanovištích lesů, parků, zahrad, hřbitovů ap.	4
60	Arction lappae Tüxen em. Gutte 1972 - ruderní společenstva dvou až víceletých nitrofilních rostlin na antropogenních půdách ruderalizovaných stanovišť (smetiště, skládky)	4
61	Aegopodion podagrariae Tüxen 1967 em. Hilbig, Heinrich et Niemann 1972 - druhotná lemová nitrofilní společenstva víceletých rostlin, rostoucích na vlhčích ruderalizovaných stanovištích v sídlech i v zastíněných porostech mimo sídla	3, 4#
62	Convolvulo-Agrophyron Görs 1966 - přirozená společenstva osidlující zraňované sesuvné svahové hlinitojílovité půdy, druhotná společenstva osidlující lemy polí, svahy úvozů a zraňované půdy strání	4
63	Agropyro-Rumicion crispi Nordhagen 1940 - přirozená i druhotná společenstva dočasně zaplavovaných a podmáčených stanovišť na březích vod, v depresích aluvií, na podmáčených stanovištích sídel	2,3,4##
64	Polygonion avicularis Br.-Bl. 1931 - druhotná druhově chudá pionýrská společenstva jednoletých až vytrvalých druhů na sešlapávaných půdách sídel a obvodu komunikací	4
65	Skládky a navážky živé	5
66	Skládky a navážky uzavřené	5

* Výjimku tvoří lomové stěny, které jsou chráněny z hlediska geologického či geomorfologického. Ty jsou pak řazeny do kategorií 1 nebo 2.

** Stabilizovaná kamenná moře uvnitř přírodovědecky cenných území jsou řazena do kategorií 1 nebo 2.

*** Vodní plochy s umělými břehy a bez vegetace jsou řazeny do kategorie 5. Se stoupajícím přírodním charakterem břehů stoupá i kategorie, do níž jsou vodní plochy řazeny.

+ Sady intenzivní jsou řazeny do kategorie 4, sady extenzivní (s podrostem trav) do kategorie 3.

++ Enklávy těchto porostů uzavřené v cenných stepních porostech (přežívající z dávného využívání stepních biotop) mohou být řazeny do kategorie 3 i 2.

+++ Přirozená společenstva jsou řazena do kategorie 1, antropicky podmíněná do kategorie 2.

Společenstva na antropogenních stanovištích jsou řazena do kategorie 4, na přirozených stanovištích do kategorie 3.

Zařazení do kategorií závisí na míře ovlivnění stanoviště člověkem, v odůvodněných případech jsou řazeny i do kategorie 2.

4. Návrhová část

4.1. Regionální přístup při rozhodování o změnách územního plánu

Zodpovědný přístup orgánů činných v oblasti ochrany životního prostředí a tvorby a ochrany krajiny se neobejde bez koncepčního přístupu k dané problematice. Je nutné, aby byl zohledněn i ráz krajiny a rovněž existence vyšších krajinotvorných celků, než jsou jednotlivé porostní skupiny, přírodních parků, částí systému ekologické stability, ochranných pásem ZCHÚ i ZCHÚ samotných. Z tohoto důvodu je dále předložen návrh umožňující koncepční přístup k rozhodování. Tento návrh hodnotí jednotlivé dílčí úseky území MČ Praha 12 z hlediska jejich celistvosti, narušenosti lidskou činností a zranitelnosti pokračující exploatací.

Celky dále uváděné jsou vymezeny většinou jasnými, v terénu dobře patrnými hranicemi. Je uvedena jejich hrubá přírodovědecká charakteristika, převažující tendence a zásady pro další vývoj území, které by měly vést k zachování alespoň současného stavu přírodního charakteru, případně jsou navržena opatření ke zlepšení současného stavu.

Celek č. 1 - Území vymezené ulicí Československého exilu na severu a východě, tokem Vltavy na západě, a ulicí Generála Šišky na jihu. Celek je charakterizován převahou zástavby rodinnými domy se zahrádkami, při ulici Čs. exilu na východní hranici s ruderálními plochami po bývalých stavebních dvorech, s výrobními objekty v prostoru mezi Vltavou a ulicí Modřanskou. S ohledem k nepatrné účasti přírodních enkláv by nemělo docházet k dalšímu zastavování volných ploch, ty by měly být využívány především k budování parků a jiných typů veřejné zeleně, případně nezastřešených sportovišť. V plochách určených územním plánem k zástavbě dbát na dostatečný podíl ploch zeleně. Plochy v záplavovém území mezi ulicí Vltavanů a Vltavou by měly být upraveny pro rekreační nebo sportovní využití. Zde by měla být doplněna stromová zeleň v souladu s protipovodňovými zásadami. V celku se nalézá stepní enkláva při východním konci ulice Na Havránce při západním konci ulice Ke Kapličce, kterou je třeba chránit před jakoukoliv devastací.

Celek č. 2 - Území vymezené na severu ulicemi V Lučinách a Na Dlouhé mezi, na východě ulicí Růženínskou, na jihu ulicí Lhoteckou. Severní část celku je kryta lesními porosty dosti vysoké přírodní hodnoty s vtroušenou zástavbou. Podél toku Zátíšského potoka jsou zachovány cenné nelesní partie charakteru vlhkých luk, které jsou velmi kvalitní z hlediska rostlinstva i živočišstva - bezobratlých. Jižní partie jsou kompletně zastavěny. V dalším vývoji je nutno bránit pronikání zástavby jak do lesních, tak lučních ploch a je nutno bránit pronikání znečištění do vodotečí napájejících Zátíšský potok.

Celek č. 3 - Území je vymezené na severu ulicí Lhoteckou a Mariánskou, na východě ulicí Novodvorskou, na jihu ulicemi U Vodojemu, Šatrovou, východní a severní hranicí lesu Kamýk a dále k západu tokem Lhoteckého potoka a na západě ulicí Čs. exilu. V celku převládá sídlištní zástavba se zbytkovými ostrůvky původní zástavby rodinnými domy se zahrádkami, na jižním okraji se uplatňují lesní porosty podél Lhoteckého potoka. Ve vývoji území je nutno upřednostňovat zvyšování kvality sídlištní zeleně. Přírodě blízké biotopy podél Lhoteckého potoka musí zůstat zachovány bez jakékoliv plošné redukce, v lesních porostech je důležitá obnova původních porostů na místě dnešních akátin a výsadeb černých borovic.

Celek č. 4 - Území je vymezené na severu Lhoteckým potokem, zahrnuje v sobě celý les Kamýk a les zvaný „Píšák“, dále hranice probíhá ulicemi K Lesu a Smotlachova. Východní hranici tvoří ulice Novodvorská. Jižní hranici tvoří ulice Generála Šišky V západní části celku silně převažuje sídlištní zástavba, a to až k západní hranici lesů Kamýk a „Píšák“. Jižně od lesních porostů jsou dosti rozlehlé ruderalní plochy po navážkách ordovických břidlic, které pozvolna zarůstají náletovou dřevinnou vegetací a stepním porostem. V celku je obsažena PP V Hrobech, dlouhodobě pod silným antropickým tlakem vlivem přílišné návštěvnosti obyvatel okolních sídlišť. Východní část celku při ulici Novodvorské je opět využita jako sídliště. Ve vývoji tohoto celku je nutno zdůrazňovat zvyšování kvality sídlištní zeleně. Ruderalní plochy je nutno zvelebovat výsadbou původních druhů dřevin a výsevem trav. Volné plochy jižně lesa Kamýk při toku potoka je nutno ponechat bez jakékoliv zástavby a vhodnými péstebními zásahy (sečení, odstraňování náletových akátů), je zde nutno vytvořit nivní porosty navazující na porosty lesa a PP V Hrobech. Volné plochy v okolí sportovišť a PP V Hrobech by v ideálním případě měly zůstat v přírodním stavu, jejich přírodovědecká hodnota neustále stoupá. PP V Hrobech je nutno chránit před nežádoucím antropickým tlakem.

Celek č. 5 - Území je na severu vymezené ulicí Generála Šišky, na východě hranicí MČ Praha 12 a katastrální hranicí mezi k.ú. Modřany a Cholupice, na jihu ulicí Hornocholupickou a na západě ulicí Čs. exilu. Celek v sobě zahrnuje rozsáhlé porosty ve svazích PP Modřanská rokle a její severní a jižní předpolí. Území mezi severní hranicí přírodní památky a ulicí Generála Šišky je silně zdevastované stavebními dvory a skládkovou a navážkovou činností a vyžaduje nutně revitalizaci. Spadá sem i městská skládka, která je v současnosti rekultivována. Plocha skládky by měla být po dokončené rekultivaci převedena do přijatelné formy městské zeleně nebo jsou možná nezastřešená sportoviště s ohledem na ochranné pásmo Modřanské rokle. Porosty přírodní památky jsou bohužel především ve svazích nepůvodní s hojnou účastí nevhodných druhů dřevin, do budoucna by měly být akátové a jehličnaté porosty převáděny v kyselé doubravy, dubohabřiny, případně v nelesní enklávy na jižně exponovaných skalnatých svazích. Stavební dvory by měly být sanovány a přeměněny ve sportoviště či doprovodnou městskou zeleň v ochranném pásmu přírodní památky. Při jižním konci ulice Čs. exilu je možno uvažovat o zástavbě na dnešních ruderalních plochách, s respektováním ochranného pásma přírodní památky. Západně a jižně ulice Čs. exilu a severně ulice Hornocholupická, kde se v terénní drobné depresi nalézá velice cenné mokřadní společenstvo s řadou vzácných rostlinných druhů, je nutno zabránit jakékoliv devastující činnosti a lokalitu je nutno zaregistrovat a chránit jako VKP. Vzhledem k tomu, že existence mokřadu je závislá na dotaci vody z území výše položeného (mezi ulicemi Pavelkova a Do Lipin), je nutno v případě zástavby tohoto území zabránit snížení odtoku srážkových vod a jakékoliv změně kvality vod odtékajících do zmíněného mokřadu. V zástavbě sídliště severně ulice Čs. exilu je třeba zkvalitňovat sídlištní zeleň. Ve starší rodinné zástavbě jižně sídliště (Baba II) je možno počítat s další zástavbou západně ulice Popovova. Naopak severně ulice Mezihorská, Na Cimbále je třeba upřednostnit ochranu zdejších stepních společenstev v předpolí PP Modřanská rokle. V dolních (severních) partiích lokality „Hupy“ je vhodné odstranit náletové akáty a podpořit obnovu lučních porostů. Současné devastaci stepních porostů nepovolenou úpravou terénu pro cyklisty je nutno radikálním opatřením zabránit. Nejzápadnější enklávu lučních porostů při západním okraji PP Modřanská rokle je vhodné začlenit do přírodní památky a provádět zde občasné péstební zásahy směřované k potlačování ruderalních křovin - bezu černého.

Celek č. 6 - Území je na severu vymezené ulicí Generála Šišky, na východě ulicí Čs. exilu, na jihu ulicemi Churnajeovou a U Soutoku a tokem Cholupického potoka, na západě hranicí městské části probíhající proudnicí Vltavy. Pro celek jsou charakteristické původní zástavby

rodinných domků se zahrádkami ve čtvrtích Čechova a Baba I, rozsáhlý objekt bývalého cukrovaru, bývalé skladové prostory v okolí fotbalového hřiště SK Modřany a zbytek původní třešňovky při ulici Čs. exilu. Na plochách, které jsou určeny pro další rozvoj tohoto celku, jsou možné bytová zástavba i podnikatelské aktivity, vše by však mělo být směřováno na zdevastované plochy. Zbytky zeleně by měly být zachovány - stará třešňovka, stepní louky severně ulice Vzpoury, drobný výchoz se stepní vegetací při východním konci ulice U Soutoku. Plochy při Vltavě v záplavové zóně by měly být zbaveny skládek a veškerých skladových prostor a upraveny pro rekreační využití. Zde existuje problém staré ekologické zátěže v místě modřanských lagun, které jsou kontaminovány širokým spektrem chemických sloučenin zakonzervovaných v sedimentech lagun. Sukcesi se okolí lagun vyvíjí v zajímavé biotopy záplavového území údolní nivy Vltavy.

Celek č. 7 - Území je na severu ohraničeno ulicí U Soutoku, krátkým úsekem ulice Komořanské, severním oplocením výrobních objektů Interpharma Praha a bývalých Modřanských strojíren, na východě západním okrajem lesních porostů podél Cholupického potoka, na jihu severním okrajem těchto porostů a severním okrajem komořanského lesa, ulicemi Podlesní, Na Jitřence a Hudcovou, na jihu hranicí MČ Praha 12 s k.ú. Zbraslav (část Závist) a na západě hranicí MČ Praha 12 probíhající proudnicí Vltavy. V celku je zahrnuta původní i nová zástavba Komořan, rozsáhlé celky výrobních provozů, zanedbané dříve zemědělsky obdělávané plochy, drobné hájky při železnici, statek Šabatka a přilehlé plochy koňských pastvin a nivní plochy v záplavovém území Vltavy. V dalším vývoji území by mělo být bráněno rozrůstání výrobních provozů do plochy. Bytová zástavba je možná na neobdělávaných zemědělských plochách ve východní části tohoto celku, s respektováním ochranného pásma lesního porostu alespoň 30 metrů. Další plochy k zástavbě jsou k dispozici na plochách mezi ulicemi Na Šabatce a Komořanská, jižněji leží území dotčené výstavbou pražského dopravního systému. Ten se dotkne i pastvin jižně statku Šabatka, kde je nutno upozornit na unikátní pískomilná rostlinná a živočišná společenstva v blízkosti zdejší kóty. Tato enkláva by měla být předmětem ochrany v maximální možné míře po dokončení staveb dopravního systému. Jižněji mezi ulicemi Komořanská a Nad roklí je výstavba možná, podobně tak východně ulice Komořanské a stávající chatovou kolonií v ulici Hudcova. Svahy pod statkem a pastvinami Šabatka jsou zarostlé ruderalní křovitou vegetací a znešvařeny divokými skládkami. Zde by měla proběhnout revitalizace svahů s respektováním zde rostoucích několika exemplářů vzrostlých stromů, mezi nimiž je i obrovský jilm ladní, zřejmě největší na území Prahy, který zasluhuje ochranu a vyhlášení jako památný strom. Partie západně železniční tratě (zahrádkářská kolonie) budou zřejmě dotčeny stavbou komunikace řešící průjezd zástavbou Komořan, západněji v blízkosti lagun leží velmi hodnotná lokalita zasluhující zvláštní ochranu na stupni přírodní památka. Jde o společenstva měkkých luhů a malých vodních nádrží přírodního charakteru s řadou cenných rostlinných a živočišných druhů. Na těchto plochách je nutno bránit jakýmkoliv devastujícím aktivitám.

Celek č. 8 - Území zahrnuje rozsáhlé lesní porosty podél Cholupického potoka, ohraničené na severu ulicí Churnajevovou a Hornocholupickou, na východě ulicí K Ladům a východním okrajem lesa na styku se zemědělskými plochami až k ulici Branišovské v Točné, dále východním okrajem lesa v Točné až na jižní hranici MČ Praha 12, na západě západní hranicí MČ Praha 12, ulicemi Hudcova, Podlesní, severní hranicí komplexu komořanských lesů a dále okrajem lesního porostu v blízkosti areálu bývalých Modřanských strojíren a Interpharma Praha až k ulici Komořanské na západě. Do celku jsou zahrnuty i dvě lokality se zástavbou rodinných domků se zahrádkami na Cholupickém vrchu. Na severu jsou v lesních porostech silně zastoupeny akátiny, které by měly být postupně nahrazovány porosty původních dřevin. Pod ulicí Hornocholupickou pokračuje mokřina popisovaná v celku č. 5, zde v poněkud méně hodnotných formách s dominancí rákosových a ostřicových porostů. Přilehlé lesní porosty se

rovněž vyznačují značným podílem akátu, který je třeba potlačovat. Ostatní lesní plochy jsou mozaikou cenných i méně hodnotných porostů, se značnou účastí nepůvodních dřevin, které by měly být postupně nahrazovány domácimi druhy. V blízkosti Branišovské od Komořanské na Točnou jsou rozsáhlé plochy navážek ze stavby metra, za minulé komunistické éry ve velmi cenném území. Plochy navážek je nutno lesnický rekultivovat, s rekultivací musí být spojeno odstranění divokých skládek. Jižní část lesního komplexu pokrývá PR Šance, která obsahuje mnohé unikátní biotopy cenné z regionálního pohledu.

Jakákoliv plošná redukce lesních porostů se nedoporučuje. V lesích je nutno hospodařit s cílem snižování zastoupení nepůvodních dřevin - akátu, dubu červeného, borovice černé. Na lokalitě Čihadlo, kde byly dříve po zničení kvalitní kyselé doubravy vybudovány objekty raketové obrany Prahy a kde je dnes umístěn depozitář knihovny VŠE, je doporučeno provést obnovu lesa.

Celek č. 9 - Území zahrnuje zástavbu Točné a Cholupic a přilehlé zemědělské plochy ohraničené na severu ulicemi Podchýšská, na východě silnicí do Horních Břežan na okraji MČ Praha 12, na jihu jižní hranicí Prahy a MČ Praha 12 a na západě východními okraji lesního komplexu komořanských a točenských lesů. Celek v sobě zahrnuje letiště Točná s travnatým povrchem, objekt provozu Alfa Auto při ulici Hrazanská mezi Cholupicemi a Točnou, objekt provozu Stavby a montáže Praha při severním okraji Točné, zahrádkářskou kolonii na jižním okraji Točné, zemědělské objekty v Cholupicích, drobné remízky rozptýlené v polích, hřbitov při ulici Podchýšské východně Cholupic a především lužní les PP Cholupická bažantnice. Zemědělské plochy neobsahují z hlediska přírodovědeckého nic zajímavého. Výjimku představuje rybník Kosiňák při východním okraji Točné v blízkosti výběhu pro koně, rybník Kálek na východním okraji Cholupic a rákosiny podél drobné vodoteče sbírající povrchové vody z polí jižně Cholupic, tekoucí k severu do obce. Všechny tyto objekty by měly být v dalším rozvoji respektovány a v plném rozsahu zachovány jako významná refugia pro polní zvěř. Rybníky Kosiňák a Kálek jsou navíc místem výskytu a vývoje silné populace kriticky ohroženého skokana skřehotavého.

Případné změny využití dnešních zemědělských ploch jsou možné při respektování zásad ochrany krajinného rázu a ochranných pásem lesních porostů a zvláště chráněných území.

Celek č. 10 - Území je na severu ohraničeno katastrální hranicí mezi Cholupicemi a Modřanami, na východě hranicí MČ Praha 12, na jihu ulicemi Podchýšskou a Hornocholupickou. Zahrnuje polní kultury severně Cholupic a jižně jižního okraje PP Modřanská rokle, okrajové partie PP Modřanská rokle, zahrádkářskou kolonii na Cholupickém vrchu a zamokřené louky v místě polních pramenišť severně Cholupic. Cenné z hlediska přírodovědeckého jsou kromě ploch zahrnutých do PP Modřanská rokle podmáčené louky na severovýchodě Cholupic a luční biotopy v blízkosti lesíka Vrtilka. Změna využívání zemědělských ploch pro zástavbu je možná s respektováním ochrany krajinného rázu a ochranných pásem ZCHÚ a lesních porostů. Nelze dopustit zástavbu na samý okraj lesnatých svahů, jak tomu došlo v minulé éře při budování modřanských sídlišť při obvodu lesů Modřanské rokle. Podmáčené louky severně Cholupic jsou v návrhu na registraci jako VKP. Pro jejich ochranu je třeba chránit i jejich infiltrační území, aby nedošlo k jejich vysušení.

4.2. Ochrana přírody a krajiny a územní plán hl.m. Prahy

Stávající územní plán hl.m. Prahy zohledňuje hodnotné části přírody a jsou zpracovány v územním plánu jako monofunkční plochy: lesní porosty LR; přírodní nelesní plochy ZN; louky, pastviny NL; vodní plochy VOP. Dále do monofunkční ploch v kategorii příroda, krajina, zeleň patří parky, parkově upravené plochy PP, izolační zeleň IZ; sady a zahrady

PSZ, zahrádky a zahrádkové osady PZO, hřbitovy, vinice, které nepředstavují původní vegetaci, ale v městském prostředí plní svou významnou funkci, proto je třeba dbát i na ochranu těchto ploch.

Nelze předpokládat, že by mělo dojít ke změnám funkčního využití pozemků, které jsou součástí ZCHÚ, VKP ze zákona (registrované VKP podle zákona o ochraně přírody a krajiny v MČ P 12 nejsou) a které jsou součástí ÚSES. V ochranných pásmech ZCHÚ a lesních porostů (v některých případech jsou totožná) je třeba uvážlivě přistupovat ke změnám územních plánů ve prospěch jiného funkčního využití, než je ve stávajícím územním plánu a spíše zachovat stávající funkční využití. Na většině ploch po stavebních dvorech, neobdělávané zemědělské půdě, která je určena k zástavbě, neproběhla taková sukcese, že by bylo třeba navrhnout jiné funkční využití směřující k jejich ochraně. Spíše naopak by bylo žádoucí pro jejich neutešný stav, aby využití těchto pozemků bylo v souladu se stávajícím územním plánem s tím, že v těchto plochách bude v dostatečné míře založená zeleň v doplňkové funkci.

K dodatečné ochraně podle § 14 zákona o ochraně přírody a krajiny (ZCHÚ), případně k registraci VKP podle § 6 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou navrženy následující lokality:

- Vltavské tůně v Komořanech a Modřanech (NL, ZN)
- Mokřadní louky na severovýchodě Cholupic (NL)
- Luční porost U Vrtilky v Cholupicích (NL)
- Vlhkomilné louky Na Beránku mezi ulicemi Hornocholupická a Čs. Exilu v Modřanech (NL),
- Stepní porost Na Havránce – Ke Kapliči v Modřanech (LR)

V územním plánu hl.m. Prahy jsou výše uvedená území v plochách s funkčním využitím jako louky a pastviny (NL) nebo přírodní nelesní plochy (ZN). Stepní porost Na Havránce při západním konci ulice Ke Kapliči je součástí lesních porostů (LR) jako nezalesněný pozemek. V těchto lokalitách by se neměla připustit žádná změna funkčního využití pozemků.

Na území městské části se nacházejí přírodovědně hodnotné lokality, které jsou z hlediska ochrany přírody v kolizi s funkčním využitím daným stávajícím územním plánem hl. m. Prahy:

- Stepní porost Na hupech při křižovatce ulic Čs. Exilu a Generála Šišky (severně ulic Na cimbále a Mezihorské), který je ve stávajícím územním plánu s funkčním využitím z části jako sportovní plocha (SP) a sloužící oddechu (SO).
- Stepní porost východní konec ulice Vzpoury je v územním plánu z větší části s funkčním využitím jako čistě obytné území (OC).
- Pískomilná společenstva jižně od statku Šabata v územním plánu s funkčním využitím sloužící oddechu (SO).

Následující tabulka uvádí přehled vybraných lokalit, z nichž u některých je navrženo zachování stávající funkce nebo změna jejich stávajícího funkčního využití v územním plánu hl. m. Prahy. Do tabulky byly zařazeny i lokality, které by bylo vhodné zachovat z hlediska ochrany městské zeleně v zastavěné části Prahy 12. Návrhy mají doporučující charakter.

Přehled vybraných lokalit:

Celek č.	lokalita	stávající funkční využití v ÚP hl.m. Prahy	návrh funkčního využití (dále jen FV)	poznámka
1	Na Havránce Ke Kapličce	LR	zachovat stávající FV	pozemek určený k plnění funkce lesa bez zalesnění
	prostor mezi ulicemi Vltavanů a Vltavou	SO, NL	zachovat stávající FV	revitalizace prostoru a s ohledem na ÚSES a rekreační využití
	plochy po stavebních dvorech podél Čs. exilu	VVS - Na Cikorce - Herrmannova; SVM – Píšovická; PP- Povodňová; SMJ - Soukalova, K Dolům	zachovat stávající FV -PP při ulici Povodňová (prostor v okolí zatrubněného potoka)	dbát na dostatečný podíl ploch zeleně v doplňkové funkci ve funkčních plochách VVS, SVM, SMJ
	park U Modřanské školy	PP a VVS	část, která je součástí VVS, změnit na PP	
2	Zátišský les	ÚSES - lokální biocentrum pouze část lesního porostu Zatišského lesa	ÚSES - lokální biocentrum travní porost v údolí podél Zatišského potoka a celý lesní porost Zatišského lesa	
3	Lhotecká - Hasova – Imrychova (lokální biokoridor)	ZN, PP	zachovat stávající FV	
	Dašková - Hasova - Lhotecká - Mráčkova	PP	zachovat stávající FV	zabránit záborům ploch PP
4	Kamýk	LR	ÚSES - zařadit LR mezi lokální biocentra	
	plochy mezi ulicemi Levského - Vazovova a lesem Kamýk až po ZCHÚ V Hrobech	ZN, SO	zachovat stávající FV, případně SO změnit na ZN	plochu SP při ulici Generála Šišky nerozšiřovat na úkor ZN, SO v této lokalitě
	podél ulic Lhotecká, Čs. exilu a Generála Šišky	SVM	ponechat stávající FV	dbát na dostatečný podíl ploch zeleně v doplňkové funkci
	Novodvorská – Generála Šišky	SVO	ponechat stávající FV	dbát na dostatečný podíl ploch zeleně v doplňkové funkci

Celek č.	lokalita	stávající funkční využití v ÚP hl.m. Prahy	návrh funkčního využití (dále jen FV)	poznámka
5	Modřanská rokle a prostor směrem k ulici Generála Šišky (ochranné pásmo ZCHÚ a hranice přírodního parku)	LR ZN, SO, LR	ponechat stávající FV	
	bývalá skládka při Generála Šišky	NL	ponechat stávající FV nebo SO, případně SP mimo ochranné pásmo Modřanské rokle	
	jižní konec Čs.exilu	VVZ, OC	zachovat stávající FV nebo OC	respektovat ochranné pásmo Modřanské rokle- stávající funkční plocha VVZ je až k hranici přírodní památky
	lokalita podél ulice Hornocholupická severně a jižně	NL	zachovat stávající FV nerozšiřovat OC na úkor těchto ploch	zabránit změně vodních poměrů v této a v lokalitě východně položených od Čs. exilu
	lokalita Baba II západně od ulice Popova	OC	stávající FV možné	
	severně ulice Na Cimbále, Mezihorské	SP, SO	upřednostnit FV - NL, ZN ve svahu (stepní společenstva), podél ulice Na Cimbále je změna na OC možná	
	Čs. Exilu – Generála Šišky (JV segment křižovatky)	LR a ZN	zachovat stávající funkční využití	dolní část údolní nivy při zatrubněném Libušském potoce začlenit k přírodní památce Modřanská rokle
6	prostor bývalého cukrovaru a přilehlých ploch	ZOS, SVM, OC	změny v intencích projednávané urbanistické studie Modřany – jih možné	

Celek č.	lokalita	stávající funkční využití v ÚP hl.m. Prahy	návrh funkčního využití (dále jen FV)	poznámka
	stepní louky severně od ulice Vzpoury	ZN,OC	uvážit změnu části OC na monofunkční plochu zeleně	
	stará třešňovka	OC	uvážit změnu zbývajících částí třešňovky na monofunkční plochu zeleně PSZ	
	skalní výchoz se stepní vegetací východně od ulice U soutoku (kraj lesního porostu Komořanského údolí)	LR	zachovat stávající FV	
7	lokalita Do Koutů	OV, OC, VVS, SO, ZN, LR	zachovat stávající FV, případně rozšíření OC na neobdělávané zemědělské půdě možné při zachování ochranného pásma lesa	
		VN	nerozšiřovat FV– VN	
	lokalita mezi ulicemi Na Šabatce (ČHMÚ) a Komořanskou	NL	změna na OC možná	
	jižně od statku Šabatka (pískomilná společnost)	SO	uvážit změnu na monofunkční plochu zeleně ZN, NL	lokalita může být dotčena řešením pražského dopravního systému
	prostor mezi Komořanskou a Nad roklí (západně Komořanské)	NL,OC,PZO	změna na FV- OC možná při respektování ÚSES a ochranného pásma lesa	
	prostor mezi ulicemi Komořanská a stávající PZO při ulici Hudcova	PZO	změna na FV- na OC možná, stávající PZO v ochranném pásmu lesa zachovat	

Celek č.	lokalita	stávající funkční využití v ÚP hl.m. Prahy	návrh funkčního využití (dále jen FV)	poznámka
	od lesního porostu Nad Roklí na západě od Komořanské směrem ke komořanskému lesu	PZO, část OC	uvážit změnu na LR	změna žádoucí pro oddělení silničního okruhu od rozvojových ploch pro bydlení na východ a západ od Komořanské při jižním okraji MČ, propojení lesních porostu vhodné začlenit do ÚSES jako lokální biokoridor
	lokalita vltavské tůně	NL, ZN	zachovat stávající FV	pokud bude řešen dopravní systém podél železniční trati je třeba důsledně dbát na ochranu této lokality
8	lokalita s převážně lesními porosty	LR	zachovat v této lokalitě stávající FV	
9	okolí Točné	OP	změna na OC možná za podmínky zachování krajinného rázu a poměru mezi zemědělskou půdou určenou k zalesnění, využití jako trvalých travních porostu, stavebním využitím a respektování ÚSES, ochranných pásem ZCHÚ a lesa	pro tuto lokalitu bude projednávaná urbanistická studie pořizovaná ÚR hl. m. Prahy
10	mokřadní louky severovýchodně od Cholupic	NL	zachovat stávající FV	nepřipustit výstavbu v okolí, která by změnila vodní poměry v této lokalitě
	luční porost U Vrtilky	NL	zachovat stávající FV	

Celek č.	lokalita	stávající funkční využití v ÚP hl.m. Prahy	návrh funkčního využití (dále jen FV)	poznámka
	okolí Cholupic	OP	změna na OC možná za podmínky zachování krajinného rázu a poměru mezi zemědělskou půdou určenou k zalesnění, využití jako trvalých travních porostu, stavebním využitím a respektování ÚSES	viz Koncept rozvoje území městské části v prostoru Cholupice- Vrtilka- Písnice schválený zastupitelstvem městské části Praha 12

Vysvětlivky: plochy: OC - čistě obytné, OV- všeobecně obytné, OMS - obytné malých sídel, SVM - smíšené městského typu, SVO - smíšené obchodu a služby, SMJ - smíšené městského jádra, SMS - smíšené malých sídel, VN - nerušící výroba a služby, SP - sloužící sportu, SO - sloužící oddechu, VVS - mateřské, základní a střední školy, VVZ - zdravotní a sociální péče, VVM - městská správa, LR - lesní porosty, PP- parky a parkově upravené plochy, ZN - přírodní nelesní plochy, NL - louky a pastviny, IZ - izolační zeleň, PSZ - sady a zahrady, PSV - vinice, PZO - zahrádky a zahrádkové osady, VOP - vodní plochy, OP - orná půda

5. Závěr

V tomto závěru jsou doporučení obecného charakteru, která by měla přispět k ochraně přírody a krajiny, případně městské zeleně v zástavbě na území městské části Praha 12.

Soustavně dbát na odstraňování negativních vlivů na životní prostředí na základě principu trvale udržitelného rozvoje.

Při rozvoji městské části a s tím spojenými změnami územního plánu zohledňovat stávající přírodní lokality a usilovat o jejich ochranu, případně podpořit jejich registraci jako významných krajinných prvků nebo jejich vyhlášení jako zvláště chráněná území.

V případě ploch, které jsou významné svou přírodovědnou hodnotou nebo svou funkcí v obytné zástavbě a jenž nejsou v územním plánu hl. m. Prahy jako plochy zeleně, uvážit změnu jejich funkčního využití.

Při rozvoji zástavby v oblasti Cholupic a Točné usilovat o zachování krajinného rázu tím, že bude dodržováno harmonické měřítko mezi novou a stávající zástavbou a přírodním prostředím. Při snižování intenzity zemědělské výroby a při změně využití orné půdy dbát na rovnováhu mezi zemědělskými plochami určenými k zalesnění, zatravnění, sadovému využití a stavebnímu využití.

Podporovat rozvoj zvláště chráněných území v souladu s jejich plány péče.

Podporovat rozvoj prvků územního systému ekologické stability, případně tvorbu nebo obnovu jeho nefunkčních prvků.

Podporovat využití rekreačního potenciálu, zejména přírodního parku Modřanská rokle – Cholupice a pásu území podél Vltavy. Usnadnit prostupnost krajiny pro obyvatele a posílit tak rekreační potenciál území.

Zvyšovat kvalitu stávající zeleně na veřejných plochách v zastavěných částech území, zejména na sídlištích, a dbát na dostatečný podíl ploch zeleně v doplňkové funkci v plochách určených k zástavbě.

Podporovat environmentální vzdělávání, výchovu a osvětu (EVVO), zejména ve vztahu k přírodovědným hodnotám a životnímu prostředí městské části, např. vyhlášením grantového programu zaměřeného na tyto cíle; v oblasti EVVO spolupracovat s nevládními neziskovými organizacemi působících na území městské části.

6. Přílohy:

- 1) Územní plán hlavního města Prahy
- 2) Mapa : ZCHÚ, ÚSES, přírodní park Modřanská rokle –Cholupice
- 3) Vegetační mapa hl. m. Prahy
- 4) Mapa rozčlenění území MČ Praha 12 (celek 1 –10)
- 5) Mapa se zákresem hodnotných přírodních lokalit mimo zvláště chráněná území
- 6) Natura 2000